

[Undervisningsministeren]

ger og en forhøjelse af højskolens bevillingsramme på finanslovsforslaget for 1980.

For så vidt angår lokalesituationen overvejer undervisningsministeriet mulighederne for at nå frem til en langsigtet løsning på Handelshøjskolens lokaleproblemer, således at både højskolens arealbehov tilgodeses og der sker en samling af lokalemassen.

Herudover vil Handelshøjskolens administrative forhold blive taget op til fornyet overvejelse, når resultatet af en igangværende undersøgelse foreligger.

Endelig vil det blive overvejet i ministeriet, om der bør gennemføres en yderligere decentralisering for flere studier med henblik på aflastning af Handelshøjskolen i København.

Jeg skal i øvrigt tilføje, at det i henhold til styrelsesloven tilkommer Handelshøjskolen selv at tilrettelægge undervisning m.v. inden for de givne rammer. Det er mit indtryk, at der ved fleksibilitet også ad denne vej vil kunne opnås forbedringer af Handelshøjskolens undervisningsforhold m.v.

Til *udenrigsministeren* (8/5 79) af:

Gert Petersen (SF):

»Mener regeringen, at EF-Parlamentet er beføjet til at oprette sin egen ombudsmand uden om regeringerne i Ministerrådet, og uden at danske og andre myndigheder har bidraget til at fastlægge hans myndighedsområde, blandt andet i forhold til den danske ombudsmand?«

(Spm. nr. 939).

Begrundelse.

I denne uge skal EF-Parlamentet i Luxembourg stemme om oprettelsen af en ombudsmandsstilling for EF. Det fremgår af en artikel i Socialistisk Dagblad den 5. maj.

Dette rejser imidlertid væsentlige problemer i forholdet til de eksisterende, nationale ombudsmænd, f. eks. hvad angår den gensidige fordeling af beføjelserne og de praktiske kontaktforanstaltninger mellem de to niveauer af ombudsmænd. Der udestår med andre ord en hel række uafklarede spørgsmål, som også ombudsmanden, Lars Nordskov Nielsen, gør opmærksom på i et brev til EF-Parlamentets retsudvalg dateret den 4. oktober 1978.

Alligevel vil Parlamentet på egen hånd og uden at konsultere medlemsstaternes regeringer oprette det nye embede og selv udnævne den første ombudsmand (som så skal kaldes »kommitteret« for Parlamentet).

I betragtning af den fare, der består for en overlappning med folketingets ombudsmands ansvarsområde, mener jeg, at regeringen bør udvirke, at Ministerrådet henstiller til Parlamentet at inddrage de nationale myndigheder i forberedelserne og specielt naturligtvis folketinget og dets ombudsmand, og at man derfor sender et brev til Parlamentets formand desangående, inden den endelige afstemning finder sted på fredag.

Besvarelse (21/5 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Europa-Parlamentets drøftelse i maj 1979 om oprettelsen af en ombudsmandsinstitution for Fællesskabet resulterede i en beslutning, hvori Parlamentet fastslår, at oprettelsen af en ombudsmandsinstitution for Fællesskabet sandsynligvis vil kræve traktatændring.

Regeringen er enig heri. En traktatændring kan som bekendt kun finde sted, såfremt alle medlemslandenes parlamenter godkender ændringen.

Den ordning, som Parlamentet derfor i sin beslutning nu går ind for, går ud på, at Parlamentet vælger en parlamentskommitteret, der skal have til opgave at undersøge klager på fællesskabsborgerens vegne og rådgive denne om de eksisterende muligheder for, at han kan få sin ret. Det pålægges Parlamentets udvalg for forretningsordenen og andrager at udarbejde en betænkning om, hvilken fremgangsmåde man skal følge i forbindelse med valget af Parlamentets kommitterede og om, hvorledes hans ansvarsområde skal defineres i forhold til det, som hører ind under dette udvalg.

Den ordning, Parlamentet sigter mod, synes således at være en simpel reorganisering af den ordning, der er nedfældet i Parlamentets forretningsordens art. 48, og ifølge hvilken Parlamentet løbende modtager og behandler andragender eller klager, som falder ind under Fællesskabets virksomhedsområde, fra fællesskabsborgere.

Til *justitsministeren* (8/5 79) af: